

[Julin.]

gaver, skønt de beskæftiger større Mængder af professionelle Oplysere og Opdragere end nogen Sinde i hele Verdenshistorien.

Mon ikke en af Aarsagerne til den voksende Kriminalitet er de daarlige Ægteskaber? Børnene kommer før Brylluppet, Ægtefolkene løber fra hinanden igen, og af daarlige Ægteskaber kommer daarlige Hjem. Den skrigende Modsigelse, som Tidens pædagogiske Anstrøg og dens Ægteskabsmoral befinder sig i, viser, hvor hul, hvor tom, hvor inkonsekvent hele den moderne humanistiske Tidsaand er, og siger os, hvorfor den er magtesløs, og vil ende med at føre Samfundet ud i Kaos.

Bag de daarlige Hjem ligger jo Synden, og nu vil man altsaa løfte Kirken med Lov og Evangelium ud af Folkets Opdragelse. Underligt, at et Folk, der har baaret Kristens navn i 1 000 Aar, ikke har nemmet saa meget af Kristendommen, at det forstaar, at dette er at gøre ondt værre, at det ikke forstaar, at hvis man gaar videre ad den Vej, vil det før eller senere ende med fuldstændig Forraadnelse. I den Forbindelse kan jeg ikke lade være med at minde om en forstandig og meget rammende Artikel, der for nogen Tid siden stod i det udmærkede Blad „Folkerøsten“, skrevet af Bladets Redaktør, Pastor Borries, og som har til Overskrift: „Skal Hjertet skæres ud af Folkeskolen?“ Heri hedder det bl. a.: „Bevægelserne marcherer hurtigt i disse Tider, ja Tempoet kan næsten tage Vejret fra Tidens Børn. Thi hvad der gælder som godt i Dag, kuldkaster man som daarligt i Morgen og præsenterer noget nyt som det eneste rigtige“.

Ved Danmarks Lærerforenings Skolemøde i København i Aar kørte Ministeriets Konsulent i Skolesager alle gamle Anskuelse om, hvordan man skal fortælle Danmarks Historie og Bibelhistorie for Børn, ud paa Løsepladsen, og det var oven i Købet som Formand for en ministeriel Kommission, han gjorde det. Han meddelte endvidere, at det vilde blive forbudt at undervise i Folkeskolen efter disse gamle Anskuelse, idet de hidtidige ministerielle Cirkulærer, som byggede paa dem, vilde blive sat ud af Kraft og nye udstedt.

Disse Udtalelser fra det store Skolemøde har sikkert virket som en Bombe paa mange rundt i Landet. Nu havde man ved den sidste Reform af Tilsynet lullet Folket ind i den Tankegang, at der var ingen Fare for Statens Uniformering af Folkeskolen eller for, at Staten vilde raade over Aanden i Skolen, alt dette skulde Folket selv be-

stemme, og det vilde igen sige Beboerne i de enkelte Skoledistrikter. Og saa kommer dette, skal vi sige, Forsøg ovenfra paa at præge Folkeskolen med Materialismens og Internationalismens Aand. Det hedder ganske vist, at Børnene maa ikke paavirkes, men det vil paa godt Dansk sige, ikke paavirkes af det, der strider mod Materialismen og Internationalismen. Naar først der er slaaet Bom for den gamle Paavirkning, saa vil snart Døren aabnes for det, som de Herrer egentlig vil.

Det maa betegnes som et stift Stykke, at Myndighederne her i Grundtvigs og Kolds Fædreland tør lade sig forlyde med, at de vil forbyde Lærerne og Lærerinderne i den danske Folkeskole at fortælle Danmarks Historie for Børn paa saadan Maade, at de faar en varm og levende Følelse for Land og Folk, og vil forbyde dem at skildre Menneskeslægstens Frelser saaledes, at Børnene bliver indtaget i ham; det havde man dog vist ikke tænkt sig at skulle opleve. Man skærer Hjertet ud af Folkeskolen, kasserer de Mænd og Kvinder, hvis Hjerte brænder for de Værdier, som vort Folk har levet paa gennem Aarhundreder, og som har givet dem Lyst og Vilje til en opofrende Gerning og Kræfter til at yde en rig, menneskelig Indsats i Arbejdet blandt Landets Ungdom. Disse Hjerter maa nu holde op at slaa i Børneskolen. I Stedet skal der blot gives Kundskaber i videnskabelig, kulturhistorisk og fredsvenlig — det vil sige pacifistisk — Aand.

Det hele er Bagstræv af det rene Vand, en antikveret Livsanskuelse, som Folk, som har faaet deres Præg af et svundent og nu kasseret naturvidenskabeligt Livssyn, vil paatrykke den opvoksende Ungdom. Ser man dog ikke, at det ikke længere er Indifferentismen, LigeGYldigheden, der er i Kurs, men at det er Personligheden, og det personligt tagne Standpunkt, det nu gælder om? Dertil appellerer Tidens mægtige Brydninger. Og ser man ikke, at Internationalismen og Kosmopolitismen er vræget for den nationale, den folkelige Ejenommelighed?

Indførelsen af materialistiske og kosmopolitiske Anskuelse i Børneskolen kan let føre en Sprængning af den danske Folkeskole med sig. Hvilke Forældre med kristelig og folkelig Forstaaelse vil sende deres Børn til en Skole, hvor det er forbudt at gøre disse Værdier levende for Børnene? Resultatet vil blive, at Friskole- og Privatskolebevægelsen vil blomstre i Danmark som aldrig før; eller ogsaa vil Folkestemningen gøre sig saa stærkt gældende, at Myndig-